

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

's-GRAVENHAGE

12.12.63
B
M
UD

cc. alle Leden van de Raad

Aan Zijne Excellentie de Minister-President, Voorzitter van de Raad voor Europese Zaken.

Directie/Afdeling
XXXXXXXXXX DGES

Datum: 11 december 1963

Onderwerp: Raad van de EEG; verslag van de Coördinatie Commissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen.

Kenmerk: DES/180.739

Foto-no: F/14517/63

TER BEHANDELING IN DE RAAD VAN 13 DECEMBER 1963

././ Bijgaand moge ik u een kort verslag doen toekomen van de vergadering van de Coördinatie Commissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen welke op 10 dezer werd gehouden. Dit verslag betreft de onderscheiden landbouwvoorstellen en de Kennedy-ronde.

Bij het verslag zijn de volgende nota's gevoegd, welke ten dele in de Coördinatie Commissie werden behandeld :

- ././ 1. Een op dit Ministerie opgestelde nota over de parlementaire controle op de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.
- ././ 2. Een op het Ministerie van Landbouw en Visserij opgestelde nota betreffende de ontwerpverordening inzake de voorwaarden voor het verlenen van bijstand door het Europese Oriëntatie- en Garantie Fonds voor de Landbouw.
- ././ 3. Een eveneens op het Ministerie van Landbouw en Visserij opgestelde nota over de ontwerp zuivelverordening.

De nota ad 2) werd slechts vluchtig in de Coördinatie Commissie behandeld, terwijl de nota ad 3) niet kon worden besproken.

Separaat zal nog worden gezonden een eveneens in de Coördinatie Commissie behandelde -en in dit verband te wijzigen nota over de financiële aspecten van het gemeenschappelijk landbouwbeleid van de EEG.

Spoedshalve is een exemplaar dezes rechtstreeks aan de leden van de Raad gezonden.

DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

w.g.

mr. L. de Block.

Parlementaire controle m.b.t. de financiering van het
gemeenschappelijk landbouwbeleid.-

In de door de EEG-Raad vastgestelde Verordening no. 25 wordt bepaald dat het in te stellen oriëntatie- en garantie-fonds voor de landbouw een onderdeel vormt van de begroting van de Gemeenschap en dat in het eindstadium van de gemeenschappelijke markt en onder nader vast te stellen voorwaarden de ontvangsten uit de heffingen op de invoer uit derde landen bestemd zijn voor dekking van de uitgaven van de Gemeenschap. De financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid is in de Verordening geregeld tot en met juni 1965. In art. 7 van de Verordening wordt vastgesteld op welke wijze de Lid-staten tot die datum zullen bijdragen in de vorming van het Oriëntatie- en Garantiefonds:

de ontvangsten worden gevormd door ⁿfinanciële bijdragen van de Lid-staten, berekend voor een eerste gedeelte volgens de verdeelsleutel welke het EEG-verdrag vaststelt voor de huishoudelijke begroting en voor een ander gedeelte volgens een percentage evenredig aan de netto-invoer van landbouwprodukten van iedere Lid-staat uit derde landen.

Wellicht zullen rond de jaarwisseling de onderhandelingen met betrekking tot de uitvoeringsregelingen ten aanzien van het eerder genoemde Fonds in een beslissend stadium geraken. In de motie welke door de heer Vredeling c.s. tijdens de begrotingsbehandeling in de Begrotingscommissie voor Buitenlandse Zaken van de Tweede Kamer op 7 november jl. is voorgesteld en welke naar verwacht mag worden in de plenaire Kamersitting van 12 december a.s. zal worden aangenomen, wordt het een essentieel belang geacht, dat de Regering slechts dan haar medewerking verleent aan de totstandkoming van bedoelde uitvoeringsregelingen, "indien gewaarborgd is, dat door het Europees Parlement in de plaats van de bevoegdheden die op dit stuk aan de nationale parlementen ontvallen, soortgelijke budgettaire bevoegdheden worden verworven". Zoals bekend is

deze door het Nederlands Parlement gestelde voorwaarde reeds eerder - en in meer concrete vorm - tot uiting gebracht door het Europees Parlement in zijn Resolutie betreffende het Financieel Reglement inzake bovenvermeld Fonds voor de landbouw, dd. 18 oktober 1963.

Voor de beoordeling van de motie Vredeling is het navolgende van belang.

1. In de Brusselse Gemeenschappen is de Raad en niet het Europees Parlement de uiteindelijke budgettaire autoriteit, o.m. omdat de te voteren middelen moeten worden gedekt door de nationale begrotingen. Het Europees Parlement heeft derhalve geen verantwoordelijkheid voor de omvang van de middelen. Verordening no. 25 laat de mogelijkheid open, dat ook in de eindfase door de Lid-staten - naast de communautaire middelen - nationale bijdragen voor de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid worden geleverd. Aangezien het Landbouwfonds voorts een onderdeel gaat vormen van de gewone begroting, zou aanvaarding van de onderhavige wens van het Europees Parlement op het gebied van de landbouw de aandrang versterken om de bedoelde procedure eveneens van toepassing te verklaren op het overige gedeelte van de begroting, dat in elk geval door nationale bijdragen gevoed blijft.

2. De omstandigheid dat in de toekomst uit de heffingen eigen middelen voor de Gemeenschap ontstaan, betekent nog geenszins, dat de verantwoordelijkheid voor de omvang van die middelen rust op het Europees Parlement. De opbrengst van de heffingen wordt immers bepaald door factoren waarop dit Parlement nauwelijks invloed heeft.

Voor wat de uitgaven van het Fonds betreft, moet rekening gehouden worden met de mogelijkheid, dat deze grotendeels slechts de resultante zullen vormen van het landbouwbeleid dat het jaar tevoren gevoerd is. Dit zou derhalve niet tegemoet komen aan de wens van het Parlement om via de begroting van het Fonds medezeggenschap te verkrijgen over het landbouwbeleid.

3. Bij dit alles moet echter erkend worden, dat het Parlement gelijk heeft, wanneer het wijst op het probleem dat t.a.v. de parlementaire controle gaat ontstaan, indien het gemeenschappelijk landbouwbeleid meer en meer gemeenschappelijk gefinancierd zal worden. Het staat immers vast dat er grote bedragen zullen moeten worden uitgegeven, gedeeltelijk met middelen die niet langer door de Lid-staten worden gefourneerd, ten aanzien waarvan praktisch iedere parlementaire controle zal ontbreken. Dit zou leiden tot de conclusie, dat men de bedoelde parlementaire bevoegdheden eerst zou kunnen geven op het moment waarop de Gemeenschap over (enige) middelen zou komen te beschikken, welke haar niet meer via de nationale begrotingen zouden worden toegekend. Te dien einde zouden de zes regeringen een verklaring van intentie kunnen afleggen. Zulks zou evenwel betekenen, dat het op zijn vroegst 1 juli 1965, maar mogelijkerwijze eerst 1970 zou worden alvorens aan het Parlement op dit punt tegemoet wordt gekomen. Daarmede zal men van parlementaire zijde zeker geen genoegen nemen, omdat het Europees Parlement aanstonds zijn invloed wil kunnen uitoefenen op de financiering van het Europees landbouwbeleid. Maar in dat geval zou de Nederlandse Regering terstond een voorstel moeten indienen dat naar de voorlopige mening van de Juridisch Adviseur en overigens naar de vaste overtuiging van de EEG-Commissie formeel verdragswijziging zou betekenen, met alle gevaren van dien. De van de zijde van de Kamer gesuggereerde oplossing door middel van een resolutie van de regeringsvertegenwoordigers in de Raad tot de onderhavige uitbreiding van de parlementaire bevoegdheden te geraken, zou niet mogelijk zijn.

Tenslotte mag bij een en ander niet onvermeld blijven dat de EEG-Commissie op bovengenoemde juridische grond alsook de Duitse Regering op grond van het feit dat de basisverordening no. 25 reeds door de Raad is goedgekeurd in antwoord op desbetreffende parlementaire vragen, te kennen hebben gegeven het niet mogelijk te achten hun medewerking

aan de instelling van het Europese oriëntatie- en garantie-fonds afhankelijk te maken van de bedoelde uitbreiding der parlementaire controle.

De ordening vormt een nadere uitwerking van de in artikel 1 van de in december 1962 aangenomen verordening voor de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (verordening no. 25). Volgens artikel 25 noemt een aantal categorieën van uitgaven die in aanmerking uit het fonds in aanmerking komen, namelijk:

a. Restituties bij uitvoer naar derde landen, berekend op grond van de omvang van de netto-uitvoer en van de hoogte der restituties van de Lid-Staat met de laagste gemiddelde restitutie.

b. Interventies op de interne markt die een doel en een functie hebben, gelijk aan die van de onder a. genoemde restituties.

c. Andere interventies die krachtens communautaire regels plaatsvinden.

d. Structuuruitgaven.

Het totale bedrag dat gemreid is met de uitgaven genoemd onder a., b. en c. is de resultante van enerzijds het gevoerde beleid en anderzijds de criteria waaraan voldaan moet zijn om uitgaven voor restituties en interventies bij het Fonds te kunnen declareren. De uitgaven terzake komen in 1962/63 voor 1/6 deel, in 1963/64 voor 2/6 deel en in 1964/65 voor 3/6 deel ten laste van het Fonds. De uitgaven onder d. bedragen "voorzover mogelijk" 1/3 van het met a., b. en c. genoemde bedrag.

Hoewel op deze wijze aan de totale uitgaven van het Fonds weliswaar geen plafond is gesteld, is wel de mogelijkheid aanwezig om, van naar bij voorbeeld de lasten te zwaar zouden worden, deze te beperken. Dit moet dan geschieden via een wijziging van het beleid, v.g. een wijziging van de criteria voor de gemeenschappelijke financiering (artikel 1, lid 3 van verordening no. 25). Deze laatste bepaling is in de eerste maanden op Nederlands aandrigen in de verordening opgenomen. Gevolgde volgt de financieringsregeling van verordening 25 voortals- nog voor drie jaar en komt zij daarna op de helling. Vast staat evenwel dat na afloop van de overgangperiode de restituties en interventies voor de volle 100 % ten laste van het Fonds komen.

De thans voorliggende ontwerpverordening geeft een nadere technische uitwerking van de hierboven onder a., b. en c. genoemde categorieën van uitgaven, alsmede een principiële uitwerking van d.

In het onderstaande wordt achtereenvolgens ingegaan op:

- I. De restituties en interventies (Garantiedeel van het Fonds - a., b. en c.)
- II. De structuurmaatregelen (Oriëntatiedeel van het Fonds - d.)
- III. De institutionele vraagstukken.
- IV. De verdeelmental voor de lasten van het Fonds.